

ช็อคช็อคช็อค

ขั้วร้อนด้าทร้าย

พลอยดาอ

ฟิลลิปมาหยุดห่างเธอแค่นี้ไม่กี่นิ้ว ใกล้มากจนเธอรู้สึกถึงความอบอุ่นของร่างกายสูงใหญ่ และได้กลิ่นพฤษจากโคโลญจน์หลังโกนหนวด มันสะตุดใจเธอมากกว่าเขาทั้งสูงทั้งใหญ่เพียงไหน ช่างให้ความรู้สึกถึงความเป็นชายอย่างล้นเหลือในทุกๆ ด้าน และหากเขาสูดหายใจลึกเพียงครั้งเดียว แผ่นอกกว้างก็คงจะขยายออกมาแตะหน้าอกเต็มตึง และยอดทรวงชูชันของเธอทันที

เธอจึงกลั้นหายใจไว้

เขาย่อเข่าลง กระทั่งใบหน้าทั้งคู่อยู่ในระดับเดียวกัน และเรียวปากเขาห่างจากเธอแค่จุมพิตเดียว ดวงตาสีฟ้าเข้มตริงดวงตาเธอ และเขาพูดขึ้นด้วยเสียงต่ำพรั่า “หวานใจ ไม่ใช่จิน่าหรือกนะที่ผมสนใจนะ”

“ถ้าฉันต้องเลือกเปลือยกายกับผู้ชายสักคนในบาร์นี้ล่ะก็ ฉันขอเลือกฟิลลิป คลีกันี่ล่ะ ก็เขาเท่ก็เซ็กซี่ขนาดนั้นนี่นา” จิน่าใช้กระดาษเช็ดปากพับให้ตัวเอง แล้วจึงเหลือบมอง เซนิก้า แอสตริงส์ ด้วยสายตาดิจฉา “แต่โชคไม่ดีซะ ดันมีผู้หญิงเพียงคนเดียวในบาร์นี้ที่เขาสงใจ แลผมไม่ใช่ฉันทะด้วย”

เซนิก้า เพียงแต่ยิ้มอย่างใจเย็น แล้ววางถาดเสิร์ฟลงบนปลายบาร์ไม้ มะฮอกกานีแต่งด้วยแถบทองเหลืองวาววับ ขณะเมอร์ฟรินเครื่องดื่มใส่แก้วให้สาวเสิร์ฟนำไปบริการลูกค้า ผู้เข้ามาหาความสำราญในคืนวันเสาร์ คำพูดเป็นนัยๆ ของเพื่อนเธอนั้น เซนิก้าเข้าใจชัดแจ้ว ราวกับความใสปิ้งของแก้วคริสตัลที่แว่นเรียงเป็นตับอยู่กับรางหลายแถวเหนือศีรษะ ฟิลลิป คลีกันต้องการเธอ และตลอด 9 เดือนที่ผ่านมา เขาแสดงความสนใจในตัวเธออย่างโจ่งแจ้ง อย่างไม่ว่าเซนิก้าจะปฏิเสธข้อเสนอรุกเร้าสักกี่ครั้งก็ตาม

สายตาเธอเสาะพบหนุ่มที่ถูกกล่าวขวัญถึงอย่างไม่พลาดเป้าหมาย เขาเป็นตัวอย่างของหนุ่มหล่อเลิศ ด้วยเรือนผมสีเข้มยุ่งเหยิงแต่ดูน่ารัก และดวงตาสีฟ้าสะดุดตา พร้อมหุ่นเพรียวแกร่งที่ทำให้คิดถึงเรื่องกระตุ้นอารมณ์ร้ายๆ หลากหลายและแน่นนอน เขากระตุ้นฝันเฟื่องส่วนตัวของเธอเองได้ตั้ง 2-3 อย่างแน่ะ

ฟิลลิปยืนอยู่ปากตรงข้ามนี้เอง ตรงบริเวณเล่นเกมของเมอร์ฟีบาร์-แอนด์กริลล์ เขากำลังเล่นเกมที่โต๊ะพูลกับบ๊อบบี้ มาโลน หนึ่งในเพื่อนซี้ เมื่อฟิลลิปยกขวดเบียร์ขึ้นจรดริมฝีปาก เซนิก้าขึ้นชมแนวกรามแกร่ง และแผงอกลำบักที่ดันเสียดคอกกลมสีฟ้าแบบเรียบๆ ให้อึดขยายออกไป ส่วนกางเกงยีนส์สีซีดจางก็กระชับกับสะโพกเพรียว และต้นขาหนังกล้ามกับช่วงขายาวแข็ง

แรง

อ้อ ใช่เลย ผู้ชายคนนี้เกิดมาหนุ่มร้ายจริง ๆ นั่นแหละ

เมื่อบ๊อบบี้เป็นฝ่ายแทงลูกบิลเลียด พิลลิปหันขวับมาและรับรู้ถึงสายตาเธอที่มองไปทางเขา ชายหนุ่มแหม่มมุปากซำๆ ส่งรอยยิ้มเชือกที่พร้อมกับขยิบตาให้ จนเธอรู้สึกอึดใจและเสียวปลาบทั่วตัว เซนิก้ารีบระงับปฏิกิริยาหวามไหว อย่างที่เธอสอนตนเองเอาไว้ตั้งแต่มีความสัมพันธ์ครั้งสุดท้าย เธอยิ้มตอบเขา และหันเหความสนใจกลับมาที่ใบสั่งเครื่องดื่มของตน

“ไม่พูดเกี่ยวกับตัวเองบ้างรึเงะ” จิน่าเย้า “แค่แกลังทำเป็นไม่สนใจพิลลิปไปมั๊ยล่ะ”

เซนิก้ากลอกตาให้เพื่อน “เธอก็รู้ว่าฉันไม่ทำตัวสนิทสนมกับลูกค้า” กฎส่วนตัวที่เธอตั้งขึ้นสำหรับตนเอง เป็นกฎที่เธอคำนึงถึง เมื่อพิลลิปยั่วชวนชวนเชิญให้เธอตบะแตก ด้วยรอยยิ้มละลายใจและเสน่ห์ร้อนแรงของชายชาติตรี

“หรือหนุ่มคนไหนก็แล้วแต่สำหรับความสัมพันธ์อย่างว่า” จิน่าเสริมขณะยกแก้วเครื่องดื่มวางลงบนถาดของตน “และพระเจ้ารู้ว่าหุ่นสวยกระซกใจแบบเธอนะ จะอ้อยผู้ชายคนไหนที่เธอต้องการก็ได้ทั้งนั้นแหละ”

ข้อสังเกตของจิน่าทำให้เซนิก้าสะดุ้งโหยงในใจ ถ้ามีสิ่งใดที่เธอพยายามลดขนาดก็คือส่วนโค้งส่วนเว้าแบบสาวหน้ากลางของนิตยสารปลุกใจ ซึ่งทำให้ใครต่อใครหันมามอง แต่เครื่องแบบของบาร์ที่เธอจำเป็นต้องสวม... อันได้แก่ กางเกงยีนส์และเสื้อยืดคอกกลมสีเขียวทหารที่มีคำว่า ‘เมอร์ฟีบาร์ แอนด์กริลล์’ ประทับบรากลางอก...ไม่ช่วยซ่อนเร้นอะไรได้มากนัก

เซนิก้าเอื้อมไปหยิบเสี้ยวมะนาวมาตกแต่งปากขวดเบียร์โคโรนา¹ บนถาดเสิร์ฟของจิน่า พลางเอ่ยว่า “เชื้อฉันทะละ รุปร่างแบบเนี้ยเป็นคำสาปมากกว่าคำอวยพร” หุ่นยั่วชวนกวนกิลสนี้ นำความปวดร้าวใจมาให้เธอมากกว่า

¹ Corona ไลท์เบียร์ มีี้อบน้อย รสไม่ขมมาก มีแอลกอฮอล์ 4.6% ผลิตในเม็กซิโก (1991) ยอดจำหน่ายในอเมริกาแซงหน้าเบียร์ไฮเนเก้น

ความสนุกสนานเปลี่ยวเปลี่ยวเป็นไหนๆ ทำให้เธอไม่มั่นใจมากกว่ามั่นใจ เซนิก้าไม่หวังให้ใครมาเข้าใจว่าเธอเคยผ่านเหตุการณ์อะไรมาบ้าง ก่อนจะย้ายมาอยู่ที่เมืองโอ๊คแลนด์ รัฐแคลิฟอร์เนีย เมื่อ 9 เดือนที่แล้ว

จิน่าเหลือบมองออกไซด์ดาวของตน แล้วตัวดีสายตามองหน้าอกของเซนิก้าเป็นเชิงเปรียบเทียบ จากนั้นจึงเลิกคิ้วด้วยความขบขัน “ขอโทษเถอะนะแต่น้าอกคัพเอเอของฉันทัน มันไม่ค่อยจะเห็นด้วยนักหรอกจ้ะ”

เซนิก้าส่ายหน้าอย่างระอา ขณะเต็มถั่วคั่วลงในชามสำหรับลูกค้าของจิน่า แล้วจึงเติมลงในชามลูกค้าของตนเอง “เธอรู้อย่างไรที่มีคำพิงเพยอยู่ว่า...คนเรามากจะไม่พอใจ ในสิ่งที่ตนเองมีเสมอแหละ” และภาษิตนี้เป็นจริงสำหรับเธอ เพราะตั้งแต่สมัยวัยรุ่นมาแล้วที่เธอใช้เวลาหลายปีเฝ้าแต่อธิษฐานว่า ขอให้ตนเองจะมีอกแบนราบ แล้วก็เอน้ำหนักออกไปจากสะโพกได้สักหนึ่งกิโลกรัม แต่ไม่เห็นมีใครทำให้เธอสมหวังได้เลย

“ฉันคุ้นกับภาษิตนี้มากเลยจ้ะ” เพื่อนเธอพูดพร้อมสับตมรสน้ำตาลเข้ม “แต่ฉันก็ยังอยากได้หน้าอกตัมแบบเธออยู่ดีนะแหละ” ดวงตาสีน้ำตาลอ่อนของจิน่าซอกแซกอยู่ที่หน้าอกเซนิก้า “ฉันกำลังหวังให้ภาษิตที่ว่า ‘จงระวังสิ่งที่คุณอธิษฐานไว้ให้’ กลายเป็นจริงสำหรับฉันสักที”

เซนิก้าหัวเราะ ส่วนจิน่าเดินกริดกรายออกไปเสิร์ฟเครื่องดื่มให้ลูกค้า เมื่อเพื่อนเธอเดินข้ามห้องไป ก็ดึงดูดความสนใจของผู้ชายได้มากพอใช้ในกรณีของจิน่า มันเป็นเรื่องน่าพอใจที่ถูกลูกค้าผู้ชายมองตาหวานเชื่อง และถูกกระเช้าเข้าหอยอกแฝงนัยเชิญชวน แต่ในกรณีของเซนิก้า เธอกลับต้องอดทนต่อสายตาแบบนั้น และมองว่ามันเป็นแค่ส่วนหนึ่งของงานและหนึ่งในเหตุการณ์ที่ชีวิตต้องเจอจ๊อ

เพราะตั้งแต่อายุ 12 ปี เธอก็สวมบราขนาด 36 บีแล้ว แถมยังมีสะโพกอบออัด และช่วงขาเพรียวยาว จนรู้สึกยังกะสิราฟ ลงท้ายทรงอกเธอก็ขยายขนาดถึง 36 บี และเมื่อสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมปลาย เซนิก้าได้เรียนรู้ว่าทั้งเด็กหนุ่มและผู้ชายส่วนใหญ่มองมาที่เธอ ล้วนแล้วแต่คิดอยู่เรื่อง

เดียวเท่านั้น นั่นคือเซ็กซ์

พวกเขาพากันขอเดทเธอ เพราะเชื่อว่าเธอจะช่วยดับไฟสวาทให้ได้ แล้วก็ต้องผิดหวังอย่างมาก เมื่อพบว่าเซ็กซ์ก็ไม่ยอมให้มือยุ่มย่ามของพวกเขา ล่วงล้ำเข้าไปในเสื้อหรือกางเกงของเธอ แม้แต่เด็กหนุ่มที่อยู่ในบ้านอุปถัมภ์ หลังสุดท้าย ซึ่งเธอไปอาศัยอยู่จนกระทั่งอายุ 18 ปี ก็เพียรพยายามเกลี้ยกล่อมให้เธอขึ้นเตียงด้วย แต่เขาก็ยังชักจูงใจเธอไม่ได้

น่าที่จริง ๆ ที่เธอยังรักษาความบริสุทธิ์มาได้ จนกระทั่งเมื่อ 2 ปีที่แล้ว เมื่อเธออายุ 23 ปี คนที่ได้ความบริสุทธิ์ของเธอไปก็คือ แซด ฟรีแมน ซึ่งเป็นเพื่อนนักศึกษาเรียนมหาวิทยาลัยเนวาดา เมืองรีโนด้วยกัน เขาตามติดเธออยู่หลายอาทิตย์ จนในที่สุด เธอยอมรับเชิญไปรับประทานอาหารค่ำ ซึ่งหลังจากนั้นก็นำไปสู่การเดทอย่างต่อเนื่อง สุดท้ายเธอตกลงใจยอมนอนกับเขา โดยเชื่อว่าตนพร้อมจะก้าวสู่ความใกล้ชิดสนิทสนมขั้นลึกซึ้ง แต่ประสบการณ์ครั้งนั้นกลับเป็นเรื่องน่าอึดอัดใจและเป็นความสุขของแซดฝ่ายเดียว ความสัมพันธ์ลึกซึ้งของทั้งคู่ล้มเหลวในการยืนยันเรื่องหนึ่งต่อเธอ มันบอกให้รู้ว่ายังเธอมีความต้องการทางเพศมากขึ้นเท่าไร เธอก็ยังได้รับการเติมเต็มน้อยลงเท่านั้น

เมื่อความสัมพันธ์ของทั้งสองก้าวหน้าขึ้น ความคิดเห็นของแซดที่มีต่อเธอก็เปลี่ยนไป เขาไม่ไว้ใจเธอมากขึ้น แกรมชอบวางอำนาจและแสดงความหึงหวง เมื่อไรก็ตามที่มีผู้ชายมองมาทางเธอ เขาบอกว่าเป็นเพราะเธอแต่งกายคล้ายผู้หญิงจรจัด เธอไม่ควรดึงดูดความสนใจมาที่ตนเองมากเกินไป ถ้าเธอแสดงทีทำให้แซดรู้ว่าเธอต้องการสุขสมมากขึ้น อย่างต้องการบรรลุถึงจุดสุดยอดของตัวเองบ้าง เขาก็จะว่าเธอเป็นคนไม่รู้จักยับยั้งชั่งใจ

แซดยังเป็นผู้เชี่ยวชาญในการเล่นเกมนับใจ และความสัมพันธ์แบบเป็นเจ้าเข้าเจ้าของยังดำเนินต่อไป จนกระทั่งเธอยอมรับทำงานเป็นสาวโชว์เกิร์ลที่คาสีโนในรีโนเพื่อหารายได้พิเศษ ขณะเรียนหนังสือในช่วงกลางวัน และนั่นทำให้แซดระเบิดอารมณ์รุนแรงเป็นครั้งแรก หลังจากตำหนิเธออย่าง

รุนแรงหาว่าไอ้พวกเนื้อตัวต่อหน้าชายอื่น เขาก็ออกคำสั่งให้เธอลาออกจากงานใหม่

พอทันที กับการที่เขาควบคุมทั้งใจ กาย และความรู้สึก เธอก็เลยปฏิเสธคำสั่งนั้นแล้วบอกเลิกความสัมพันธ์กับเขาทันที นั่นยิ่งทำให้แซดโกรธแค้นมากขึ้น และเป็นเวลาถึง 3 เดือนที่เขาตามรังควานเธอ ช่มชู้คุกคามเธอ ในที่สุดก็ทำร้ายเธอหลังเลิกงานคืนหนึ่ง ความกลัวในคำสั่งคุมประพฤติไม่อาจหยุดยั้งความบ้าของเขาได้ และในเมื่อไม่มีคนที่รักใคร่ใยดีหลงเหลืออยู่ในเมืองนั้น เธอจึงเก็บสมบัติน้อยนิดและย้ายมาเริ่มต้นชีวิตใหม่ที่โอ๊คแลนด์ทันที โดยไม่บอกใครว่าเธอจะไปอยู่ที่ไหน

เซนิก้ารู้สึกแน่นหน้าอกกับความทรงจำน่ากลัวนั้น ตามมาด้วยความรู้สึกไม่มั่นใจ ซึ่งเกิดขึ้นหลังจากความสัมพันธ์ยุ่งยากครั้งนั้น เธอพยายามผลักความทรงจำที่รบกวนจิตใจออกไป เหมือนที่ทำมานับร้อยๆ ครั้งก่อนหน้านี้ พยายามมุ่งความสนใจไปที่ชีวิตใหม่ในโอ๊คแลนด์ ที่นี่เธออาจจะอยู่อย่างเปล่าเปลี่ยวเดียวดายแต่ก็ปลอดภัย และนั่นคือสิ่งเดียวที่สำคัญสำหรับเธอ หรือไม่ นั่นก็คือเหตุผลที่เธอพยายามจูงใจให้ตัวเองเชื่อระหว่างคำคืนเปลี่ยวเหงายาวนาน เมื่อหวังให้มีมากกว่าตำราเรียนของมหาวิทยาลัย และการเพื่อฝันร้ายอารมณ์ถึงเทพบุตรอโดนิส ผู้มีผมสีเข้มและนัยน์ตาสีฟ้าแวววาว มาให้ความอุ่นใจแก่ตนเอง

แต่การรำพึงรำพันตามลำพังและฝันหวานร้ายอารมณ์ถึงฟิลลิป... เป็นทั้งหมดที่เธอมี เพราะเซนิก้ารู้ว่าอันตรายเพียงไหน ถ้าปล่อยให้ผู้ชายรู้ถึงความต้องการของตน หรือเข้าไปเกี่ยวพันและอนุญาตให้ผู้ชายคนหนึ่งมาควบคุมจิตใจและร่างกายของเธอ เนื่องจากความสัมพันธ์กับแซดกลายเป็นประสบการณ์ชายหน้า ที่ทำให้เธอคิดมากกับความปรารถนาที่จะได้รับการปฏิบัติเหมือนผู้หญิงจริงๆ และได้รับความเพลิดเพลินจากการตอบสนองกับสัมผัสของผู้ชาย

“โย่ โลกเรียกเซนิก้า” เมอร์ฟีเรียก เสียงทุ้มลึกทะลุผ่านการครุ่นคิดของ

เธอ “เธอมีเครื่องตีที่ต้องไปเสิร์ฟนะ แล้วลูกค้าก็กำลังใจร้อนซะด้วย”

เชนิก้าสะดุ้งที่มัวแต่ใจลอย ขณะที่เครื่องตีตามสั่งกำลังค้างตั้งอยู่ เธอรีบแบกถาดเครื่องตีขึ้นมา “ขอโทษค่ะ เมิร์ฟ” เธอแก้ตัวพร้อมกับส่งสายตาละอายใจให้เขา “แหม ฉันแค่พักสมอง 2-3 นาทีเอง พอตัววันนี้ ฉันมีวันเรียนที่โหดไปหน่อยนะค่ะ”

เจ้านายเธอยิ้ม ดวงตาสีน้ำตาลอ่อนโยนฉายแววเข้าใจ “ฉันกำลังคิดว่าเธอเอาเวลาไปอ่านตำราการพูดเชิงจิตวิทยามากเกินไป เลยไม่ค่อยมีเวลามาดูแลตัวเอง”

“ฉันสบายดีค่ะ และเหตุการณ์แบบนี้จะไม่เกิดขึ้นอีก” เธอให้สัญญาแล้วมุ่งหน้าไปเสิร์ฟเครื่องตีในถาด ก่อนที่เมอร์ฟี่จะส่งสอนเธอด้วยความหวังดี ว่าความต้องการในชีวิตมีมากกว่าแค่ทำงานและเรียนหนังสือ

ชั้นเรียนและการเรียนเป็นเหมือนซูชิพช่วยชีวิต ทำให้เธอคงสติและครองจิตใจเอาไว้ได้ เธอรักวิชาเอกที่กำลังเรียนอยู่จริงๆ เพราะวิชานี้เป็นส่วนหนึ่งของการทำงานให้สังคม เนื่องจากเป้าหมายในชีวิตของเธอ ก็คือ ให้คำปรึกษาแก้ไขปัญหาให้เด็ก ๆ และตลอดเวลาหลายเดือนของช่วงปิดเทอมหน้าร้อนที่ผ่านมา เชนิก้าได้ไปทำงานพาร์ทไทม์ที่สำนักงานบ้านอุปถัมภ์ เพื่อให้มีประสบการณ์และยิ่งกว่านั้นเพื่อให้ได้รับหนังสือรับรองจากการทำงานนี้ ตัวเธอก็เคยเป็นเด็กที่อาศัยอยู่ในบ้านอุปถัมภ์ จึงรู้ว่ามันรู้สึกยังไงกับการเป็นเพียงคนนอกที่แวะเข้าไปในครอบครัวคนอื่น หน้าซ้ายังเป็นคนหนึ่งในระบบซึ่งไม่ได้เลือกเอาเด็ก ๆ เสมอไป เชนิก้าเข้าใจว่าเด็ก ๆ ต้องการได้รับความเมตตากรุณาเช่นไร และเธอไม่กลัวที่จะบอกเล่าเรื่องราวของตัวเองเพื่อทำให้เด็ก ๆ สบายใจขึ้น

ครูใหญ่ต่อมา เธอก็หมกมุ่นวุ่นวายกับการส่งเครื่องตีของบรรดาลูกค้าอีกครั้ง ในบาร์นี้มีบรรยากาศสบายๆ และเธอได้เจ้านะแจะกับลูกค้าขาประจำ ซึ่งเธอผูกมิตรด้วยตลอดหลายเดือนที่ผ่านมา มันดีเป็นพิเศษที่ลูกค้าส่วนใหญ่ผู้แวะมาที่บาร์นี้บ่อยๆ เป็นพวกลูกจ้างกินเงินเดือน แต่ก็มิลูกค้า

จำนวนมากเหมือนกันที่ทำงานเกี่ยวข้องกับงานรักษากฎหมาย ซึ่งทำให้เชนิก้าคิดว่าที่นี่มีสภาพแวดล้อมปลอดภัย อาทิเช่น บ็อบบี้ มาโลนเป็นตำรวจสืบสวน และแม้แต่ฟิลลิปก็ยังเป็นนักสืบเอกชน เขาทำงานกับสำนักตัวแทนนักสืบของพี่ชาย ที่สำนักงานผู้อำนวยการสืบสวนพิเศษ คลีกันันท์แหละ

เชนิก้าวางจานมันฝรั่งแผ่นกรอบลงบนโต๊ะระหว่างคู่รักที่กำลังออกเดท แล้วก็ตัวสั่นกับความคิดที่ว่าฟิลลิปยังไม่รู้ถึงความลับทั้งหมดของเธอ แล้วเขาก็ไม่รู้ถึงความเพ้อฝันร้ายอารมณ์ที่เธอซุกซ่อนไว้ด้วยไข่ม้อยละ หากเขารู้ ถ้าไม่ซ็อกสุดขีด ก็คงตีใจล้นพื้นที่ลวงรู้ว่าเธอให้เขารับบทดาราแสดงนำในความคิดส่วนตัว แต่ฟิลลิปไม่มีทางค้นพบว่าจริงๆ แล้วเธอรูสึกยิ่งงกับเขาหรอก

หลังจากต้องเหลียวหลังสำรวจตรวจตราอย่างระวังระไวมา 9 เดือน เธอเพิ่งเริ่มรู้สึกว่าชีวิตตนเองมั่นคงและปลอดภัย ดังนั้นสิ่งสุดท้ายที่เธอต้องการทำ ก็คือปล่อยให้พิศวาสกระตุนให้เธอหลงทำสิ่งผิดพลาด ไม่ว่าจะการทำท่าเจ้าชู้ของฟิลลิปจะหลอกล่อให้เธอยอมเสี่ยงมีความสัมพันธ์กับเขามากแค่ไหน ทำให้เธออยากจะปล่อยตัว ปล่อยใจ และอยากจะทำใจเปลี่ยนใจอีกครั้งมากแค่ไหนก็เถอะ

เธอยอมให้เรื่องพวกนั้นเกิดขึ้นไม่ได้

เชนิก้าเสิร์ฟคามิกาเซ่ช็อต² ให้ชาย 3 คนซึ่งนั่งอยู่ที่บูธมุมบาร์ จากนั้นให้บริการลูกค้าที่นั่งในบริเวณลานจซึ่งเธอดูแลรับผิดชอบอยู่พักใหญ่ ทั้งรับออร์เดอร์เครื่องดื่มและกับแกล้มที่ลูกค้าสั่งเพิ่ม ทั้งเติมถั่วคั่วลงในชามที่พร่องไป พร้อมกับทำความสะอาดโต๊ะ และเก็บเงินทิปที่ลูกค้ามีน้ำใจให้เธอไปพร้อมกันด้วย เมื่อเสร็จงานในส่วนนั้น เธอมุ่งหน้าไปยังบริเวณเล่นเกม และหยุดที่โต๊ะพูลของฟิลลิปและบ็อบบี้เป็นโต๊ะแรก

“เฮ้ หนุ่มๆ อีกประมาณ 10 นาทีฉันจะเลิกงานแล้วนะ” เธอเก็บขวด

² Kamikaze shots เหล้าค็อกเทลมีส่วนผสมของว็อดก้า, ทริปเปิลเซค, สวิทแอนด์ชาวมิกซ์ และน้ำตาลนิดหน่อย

เบียร์เปล่าและกวาดเปลือกถั่วคั่วลงในถาดเสิร์ฟ “ให้ฉันนำเครื่องดื่มมาเพิ่มให้คุณคนไหน ก่อนที่จะเลิกงานมั๊ยคะ”

บ๊อบบี้หันหน้ามายิ้มให้เธอ ขณะวางวางสามเหลี่ยมจัดลูกบิลเลียดเพื่อเริ่มเกมใหม่ “ผมขอ मिलเลอร์³ อีกขวดด้วยกันนะ”

“เดี๋ยวจัดให้คะ” เธอจดรายการเครื่องดื่มที่บ๊อบบี้สั่งลงในสมุดรับออเดอร์เตอร์ แล้วจึงชำเลืองมองไปที่ฟิลลิป ผู้กำลังเฝ้ามองเธออยู่ด้วยมาดแมนซึ่งทำให้สีพจรเธอเต้นรัวเร็วขึ้น “แล้วคุณล่ะคะ”

ฟิลลิปสั่นศีรษะเร็วๆ เป็นเชิงปฏิเสธ “ไม่เต็มแล้วละ ผมดื่มเต็มจำนวนจำกัดของคืนนี้ไปแล้ว”

จำนวนจำกัดเต็มๆของฟิลลิป คือ เบียร์ 2 ขวด และเธอเคารพการควบคุมการดื่มของเขาและนับถือเขาด้วย เพราะรู้ว่าเขาเคร่งครัดกับการควบคุมปริมาณเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มาก ราล์ฟพี่ชายของเขาก็มีข้อกำหนดในทำนองเดียวกัน แม้เธอไม่ได้เห็นพี่ชายของฟิลลิปมาที่บาร์เมอร์ที่สักกระยะแล้ว เซนิก้าเคยเห็นราล์ฟในคืนหนึ่ง เมื่อเขามาที่บาร์นี้พร้อมพวกพ้อง

เมื่อหญิงสาวเงยหน้าสบตาสีฟ้าที่น่าประทับใจของฟิลลิป เขาเป็นหนึ่งในผู้ชาย 2-3 คนที่มองใบหน้าเธอจริงๆ แทนที่จะมองหน้าอกหรือทรวงทรงของเธอ แต่เซนิก้าพบว่าสายตาเขาที่มองใบหน้าก็ทำให้รู้สึกหวั่นผวาพอกัน แล้วยังกระตุ้นเร้าให้รู้สึกวาบหวามอีกด้วย “แล้วจะรับอย่างอื่นมั๊ยคะ”

รอยยิ้มที่ทำให้ใจอ่อนยวบค่อยๆ แยมขึ้นบนริมฝีปากชายหนุ่ม “เฮ้อ เซนิก้า” เขาตำหนิดด้วยเสียงเอื่อยๆ ซึ่งทำให้เธอรู้สึกสุขใจอย่างประหลาด “คุณควรจะรู้ดี เกินกว่าจะถามผมด้วยคำถามยั้งนั้นนะ คุณรู้ดีเลยว่าผมต้องการอะไร แต่ผมคิดว่าการเดทคงไม่อยู่ในเมนูของคุณล่ะมั้ง”

เธอหัวเราะเสียงแผ่ว “ไม่มีหรอกคะ” ผู้ชายคนนี้เจ้าชู้เหลือทนจริงๆ แต่เพราะเขาไม่เคยยื่นข้อเสนอที่ไม่เหมาะสมกับเธอ เซนิก้าจึงยอมให้ตัวเอง

³ Miller เบียร์อเมริกัน (1855) มีฐานการผลิตที่มิลวอกกี

เฟลิดเฟลินไปกับเสน่ห์ของเขาขณะทำงานไปพลาง และขณะที่สัญญาชัตญาณ ส่วนหนึ่งเหนียวรั้งไม่ให้เธอแสดงความชอบจนออกนอกหน้า เธอก็ปฏิเสธไม่ได้ว่าความรู้สึกหวนไหวยังคงซ่อนอยู่ใต้ผิวหนัง จนเธอต้องดิ้นรนข่มใจให้ได้

สวรรค์ช่วยเธอด้วย หากความต้องการในเชิงเสน่ห์หาของเธอต้องมา ปลดปล่อยชายผู้นี้

ฟิลลิปฝนซอส์กับหัวคิวไม้แทงบิลเลียดเพื่อเปิดเกม การเคลื่อนไหวของเขาเป็นไปอย่างเนิบๆ แต่มั่นใจ และเช็กซีที่เหลือร้าย “งั้นคืนนี้ ผมคงไม่ต้องการอะไรอีกแล้วล่ะ”

เซนิกำลังอ่านสายตาเขาออกว่า คำพูดนั้นเป็นการเปิดโอกาสกว้าง สำหรับทุกคืนในภายภาคหน้า

เธอต้องยอมรับในความตั้งใจของเขา ผู้ชายส่วนใหญ่มักจะยอมแพ้ไปแล้ว เมื่อเธอบอกปิดการเอ่ยปากขอเดทครั้งแรก ฟิลลิปกลับอึดกว่าผู้ชายส่วนใหญ่ทีเดียว

นักสืบหนุ่มโน้มตัวเหนือโต๊ะพูลเพื่อเล็งแนวแทงลูกบิลเลียด เขาเขยิบ สะโพกเพื่อให้ได้มุมที่ดีและสามารถออกไม้คิวได้อย่างเต็มที่ ท่าโยนนั้นดึงดูด สายตาเธอ ให้ไปจับที่กล้ามเนื้อช่วงไหล่และแผ่นหลัง มัดกล้ามเนื้อเหล่านั้นขยับ ไหวทุกครั้งที่เขาขยับกาย เซนิการู้สึกว่าปลายนิ้วเสียวซ่ากับความคิดที่อยาก จะแตะต้องทุกกล้ามเนื้อทรงพลังเยี่ยงชายชาติตรี เธออยากจะลูบมือลงไปตาม แนวกระดูกสันหลัง และทดสอบความร้อนและสัมผัสผิวหนังชายหนุ่ม

แฮ็อ มันช่างนาน แสนนานมาแล้วที่เธอได้แตะต้องชายหนุ่ม...

ลำคอของหญิงสาวเริ่มแห้งผาก จนต้องกลืนน้ำลายอย่างฝืดคอ เธอ ต้องเปลี่ยนหัวข้อไปพูดถึงเรื่องอื่นซะแล้ว “ช่วงนี้ราล์ฟเป็นยังไงบ้างคะ” เธอ ถาม ขณะจัดแจงเก็บโต๊ะข้างๆ ที่ลูกค้ำเฟ็งลูกออกไป

เสียงแคร็กดังหนักแน่น เมื่อไม้คิวสอยถูกลูกบิลเลียดที่ฟิลลิปเล็งไว้ อย่างจัง ซึ่งการแทงคิวครั้งนั้นทำให้ลูกบิลเลียดสีอื่นกระจายออกไปทั่วโต๊ะพูล ทันที และมีลูกบิลเลียด 3 ลูกลงหลุมไป...เป็นลูกสี 2 ลูก และลูกลาย 1 ลูก

“ต่อไปฉันจะแทงลูกสี” ฟิลลิปร้องบอกบ๊อบบี้ จากนั้นจึงหันมาพูดกับ เซนิกา “ราล์ฟมีอะไรดี ๆ ทำในช่วงค่าคืน ดึกว่าจะมาตรงกับพวกเราเหล่าหนุ่ม โสดสนิทนะสิ”

“อ้อ เขาทำอะไรคะ” เธอถามอย่างอยากรู้

ฟิลลิปเดินรอบโต๊ะพูล กำลังมองหาหมุมตรงเพื่อแทงลูกบิลเลียดลง หลุมข้างโต๊ะ เขาโน้มตัววางไม้คิว “ใช้เวลากับเฮย์เดน คู่หมั้นของเขา” เขาได้ แต้มจากการแทงลูกลงหลุมอีกครั้ง

เธอขยำกระดากเข็ดปากเปียกชุ่ม แล้ววิ่งลงไปโน้แก้วเปล่าใบหนึ่ง บนถาดเสิร์ฟ “ก็ดีนี่คะ พวกเขาจะแต่งงานกันเร็ว ๆ นี้หรือ”

“จริง ๆ แล้ว ทั้งคู่จะแต่งงานเสาร์หน้านี้แหละ” ฟิลลิปปรายตามองเธอก่อนจะหันไปแทงบิลเลียดลูกต่อไป อากัปกริยาของเขาช่างร้อนแรงและเต็มไปด้วยความมุ่งมั่น “อยากเป็นเพื่อนผมไปงานแต่งงานนี้มั้ยล่ะ”

นี่เป็นการยั่ววนใจอีกแล้ว เซนิกาต้องทำใจแข็งกับการชักชวนที่ ล้อใจ “เสียใจค่ะ พอดีคืนนั้นฉันต้องทำงานเสียด้วย”

ชายหนุ่มออกไม้คิว แต่ครั้งนี้แค่เกือบเฉียดลูกสีเท่านั้น เขาถอนใจ เสียงนั้นเจือด้วยนัยแห่งความรู้สึกพ่ายแพ้ “ตำหนิผู้ชายไม่ได้หรอกนะ หากเขา จะลองเอ่ยปากคุณนะ” เขาเดินห่างโต๊ะพูล เมื่อถึงรอบของบ๊อบบี้ได้เล่นบ้าง จากนั้นจึงเดินทอดน่องมาสมทบกับเธอ ซึ่งยืนอยู่ตรงมุมห้อง “หนึ่งในหลายวันนี้ ผมอาจจะโชคดี เพราะคุณจะตอบรับผมก็ได้”

“จินาคงมีความสุขมาก หากได้ไปกับคุณ” เธอแนะนำออกไปโดยไม่ทัน คิดอะไร จนแทบจะกั๊กลิ้นตัวเอง ถึงจะรู้ว่าตนเองไม่มีทางออกเดียวกับฟิลลิป แต่ก็ยังความคิดที่เขากำลังจะใกล้ซิดสนิมสนมกับสาวอื่น ให้ตายสิ เธอนี้ น่า เวทนาสิ้นดี! เธอไม่มีสิทธิใดๆ ในตัวเขา มากไปกว่าการเพ้อฝันริ้วจวนในยาม ค่าคืน

ฟิลลิปมาหยุดห่างเธอแค่ไม่กี่นิ้ว ใกล้มากจนเธอรู้สึกถึงความอบอุ่น ของร่างกายสูงใหญ่ และได้กลิ่นพฤษาจากโคโลญจน์หลังโกนหนวด มันสะกด

ใจเธอมากกว่าเขาทั้งสูง ทั้งใหญ่เพียงไหน ช่างให้ความรู้สึกถึงความเป็นชายอย่างล้นเหลือในทุกๆ ด้าน และหากเขาสูดหายใจลึกเพียงครั้งเดียว แผ่นอกกว้างก็คงจะขยายออกมาแตะหน้าอกเต็มตึงและยอดทรวงชูขึ้นของเธอทันที เธอจึงกลั้นหายใจไว้

เขาย่อเข่าลง กระทั่งไบหน้าทั้งคู่อยู่ในระดับเดียวกัน และเรียวยปาก เขาห่างจากเธอแค่จุมพิตเดียว ดวงตาสีฟ้าเข้มตรึงดวงตาเธอ และเขาพูดขึ้นด้วยเสียงต่ำพรั่า “หวานใจ ไม่ใช่จิน่าหรือกนะที่ผมสนใจนะ”

เซนิกำรู้สึกแข่งซาอ่อนยวบ และหัวใจเต้นรัวแรง มันเต้นกระหน่ำด้วยความต้องการจนเกือบเจ็บปวด เขาไม่ได้แต่ต้องเธอสักหน่อย แล้วทำไมเธอถึงรู้สึกราวกับว่าเขาเอามือเล้าโลมจากทรวงอกจนถึงต้นขาอย่างสนิทชิดเชื้อ เธอพยายามยั้งจนได้ แล้วจึงขีดคางสูงอย่างตื้อตึง “งั้นดูเหมือนว่าคุณต้องฉวยเดี่ยวในงานแต่งของพี่ชายแล้วล่ะ”

ชายหนุ่มเล็กคิ้วกับแววทำทายนิดๆ ที่เจือในน้ำเสียงเธอ แต่ก่อนที่เขาจะพูดอะไรอีก หรือล่อใจจนเธอขาดสติด้วยดวงตาและน้ำเสียงแว่ววนหญิงสาวก็เลื่อนตัวผ่านเขาออกมา ถึงแม้ตัวสั่นสะท้าน แต่เธอก็เดินกลับไปบาร์เครื่องดื่มจนได้ เซนิกำขอลให้จิน่ายกเปียร์รี่ไปให้บ๊อบบี้ และได้รับอนุญาตจากเมอร์ฟีให้เลิกงานในคืนนี้ได้แล้ว

หญิงสาวมุ่งตรงไปยังห้องเก็บของเพื่อหยิบแจ๊คเก็ตและกระเป๋าทิ้งใจเหลือเกินที่กะทำงานของเธอเลิกแล้ว และผิดหวังสุดขีดที่ไม่ยอมให้ตนเองพูดคำว่า ‘คะ’ กับฟิลลิป

“คราวหน้าคงโชคดีกว่านี้น่า เพื่อน” บ๊อบบี้ปลอบใจ และตบหลังฟิลลิปอย่างเห็นอกเห็นใจ แบบผู้ชายที่มีมิตรภาพที่ดีต่อกัน

“ฉันไม่อยากจะเชื่อเลย” ฟิลลิปเบนสายตากลับมา เมื่อมองเห็นเซนิกำเดินกลับไปตามโถงทางเดินสั้นๆ ซึ่งนำไปสู่ห้องเก็บของ แน่ใจได้เลยว่าโชคของเขาคงไม่ดีขึ้นในเร็วๆ นี้หรือก ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับเซนิกำแล้วล่ะก็

“เฮย์เดนแข่งฉันนะสิ แล้วฉันก็เริ่มคิดแล้วว่าเธอเป็นแม่มดจริงๆ” น้ำเสียงของเขาบอกความขบขัน แต่ถ้อยคำที่ว่าที่พี่สะใภ้เคยพูดกับเขาเมื่อหลายเดือนก่อน เริ่มตามมาหลอกหลอนในเวลา

บ๊อบบี้หัวเราะเบาๆ แล้วเล่นเกมพูลของทั้งคู่ต่อไป เขาแทงลูกกลายลงหลุมข้างโต๊ะ “ทำไมนายพูดยั้งนั่นล่ะ”

ฟิลลิปแทรกนิ้วเสยผมตกหนา แล้วเบนสายตาจากเพื่อนกลับไปมองโถงทางเดินอีกครั้ง รอให้เซนิกาปรากฏกายขึ้น “มือยูวันหนึ่ง ตอนที่เฮย์เดนกำลังพยายามเรียกร้องความสนใจจากพี่ชายฉัน แต่ไม่ค่อยประสบความสำเร็จนัก เธอก็เลยโยนความผิดหวังของตัวเองมาลงที่ฉัน เรียกฉันว่าคนเจ้าชู้แล้วยังพูดว่า เธอหวังว่าฉันจะพบผู้หญิงที่ฉันต้องการอย่างสุดใจ และผู้หญิงคนนั้นจะทำให้ฉันต้องเหน็ดเหนื่อยไปกับในการขอความรักจากเธอ” แล้วเฮย์เดนยังเสริมอีกว่า *ผู้หญิงที่จะเปลี่ยนนิสัยและการใช้ชีวิตแบบเพลย์บอยของคุณ*

ชายหนุ่มรู้สึกว้าวท้องไส้ขมวดเป็นปมเมื่อนึกถึงความทรงจำนั้น ในเวลานั้นเขาขบขันกับคำพูดของของเฮย์เดนและตอบโต้เธออย่างขำเข่า “นั่นเป็นความคิดแปลกใหม่ดีจัง ว่ามัย” แต่ในขณะนี้ เขากลับตกอยู่ในสถานการณ์นั้นเข้าจริงๆ เพราะกำลังพยายามเรียกร้องความสนใจจากหญิงสาว ผู้กระตุนเร้าและสร้างความประทับใจให้เขา เหนือกว่าความสนใจซึ่งตามปกติจะคงอยู่เพียงระยะสั้นๆ เท่านั้น สถานการณ์ยากลำบากของเขาไม่น่าขันชะแล้ว

ตอนนี้ เซนิก้ารบกวนใจเขา และทำให้ฟิลลิปกลับมาที่บาร์เมอร์ฟีเป็นประจำ และขณะนี้ก็เป็นระยะหลายเดือนแล้ว ที่เขาเกี่ยวเธอ พยายามจะเกลี้ยกล่อมเธอให้ออกเดทกับเขา แต่เธอบอกปัดการเชิญชวนตลอด ทั้งที่เขาเห็นความปรารถนาเปล่งประกายเป็นนัยๆ อยู่ในดวงตาเธอหลายครั้งหลายครา เป็นครั้งแรกที่เขาจนปัญญา เพราะไม่เคยมีผู้หญิงคนไหนอดใจกับการเชิญชวนของเขาได้นานนัก เสน่ห์แมนๆ ซึ่งเป็นที่ยอมรับของสาว ๆ ทั่วไปเคยประสบความสำเร็จอย่างดี แต่แล้วเธอกลับกลายเป็นสิ่งทำทนาย และขณะนี้เข้า

มาครอบงำจิตใจเขาได้อย่างสิ้นเชิง

เซนิกาเป็นผู้หญิงคนเดียวที่เขาไม่สามารถสลัดออกไปจากใจได้ และเดี๋ยวนี้ ร่างกายที่มีแต่ความใคร่กำลังทำให้เขารู้ว่าเซนิกาติดตรึงอยู่ในใจเรียบร้อยแล้ว เพียงได้ยินใกล้พอที่จะสัมผัสหรือจุมพิตเธอได้เท่านั้น ก็ทำให้เลือดเขาร้อนขึ้นซะแล้ว หน้าซ้ำขานหนีบยังเกร็งเครียดด้วยการรับรู้อีกต่างหาก จนเขาต้องไข้พลังใจทุกหยาดหยดห้ามใจตนเอง ไม่ให้ลืมหิมรชชาติริมฝีปากอวบอ้อมแยกเผย และเมื่อตัดสินใจจากความต้องการที่เขาเห็นมันวาวผ่านท่าทีของเธอ เขารู้ว่าเธอไม่มีภูมิต้านทานความซัดโกล้งของทั้งคู่เช่นกัน

ไม่ต้องสงสัยเลยว่า เขาหลงเสน่ห์เธออย่างลึกซึ้ง แต่มันมากกว่าการหลงใหลเรือนร่างสวยงามเหลือเชื่อและความติดเนื้อต้องใจที่ดึงดูดเขาไว้ ขณะที่เธอมีท่าทางฉลาดเฉลียว รูปร่างหน้าตางามอ่อนหวาน ทว่า ยังมีสิ่งอื่นซึ่งเขาเห็นมากกว่านั้นจากการสบตากันตรงๆ ครึ่งหรือสองครึ่ง เขาเห็นความไม่มั่นคงในจิตใจเธอฉายแววออกมาให้เห็นแวบๆ เธอรักษาความเป็นส่วนตัวและถือสันโดษเอามาก ๆ นอกจากนั้นยังมีกำแพงอารมณ์ซึ่งเธอสร้างขึ้นมา ทำให้เขารู้สึกว่าเธอกำลังซ่อนเร้นบางอย่างลึกกลงไปในท่าทีที่เสแสร้งว่าไม่สนใจในตัวเขา

“เกมนี้เป็นของฉัน”

ฟิลลิปนิ้วหน้าหันกลับไปมองบ็อบบี้ ซึ่งกำลังยิ้มกว้างอย่างผู้ชนะ “ฮ่าอะไรนะ”

“เกมจบแล้ว ฉันชนะ” เพื่อนของเขาเอียงสะโพกพิงโต๊ะพูล พร้อมกับส่ายหน้าให้ฟิลลิป “เพื่อน นายหลงรักเธอจริงๆ แล้วละ ถึงไม่มีสมาธิเล่นพูลเอาซะเลย”

มันไร้สาระที่จะปฏิเสธเรื่องที่เกิดขึ้น ๆ กันอยู่ ดังนั้นฟิลลิปจึงไม่พยายามปฏิเสธแม้แต่หน่อย

บ็อบบี้พยักเพยิดไปทางด้านหน้าบาร์ “เธอกำลังจะออกไปแล้ว โรมิโอ และนี่เป็นโอกาสที่นายจะทำให้เธอประทับใจในมาดพระเอกของนาย

ไปคอยเปิดประตูให้เธอไป...นั่นอาจจะเปิดประตูให้ตัวนายเองด้วยก็ได้ นายก็รู้ว่าฉันหมายความว่ายังไงนี่หว่า”

ฟิลลิปรู้ดีทีเดียว “ขอบใจ ดร.รูท⁴” ชายหนุ่มล้อเพื่อน แล้วรีบเดินไปด้านหน้าบาร์ และไปถึงหน้าประตูก่อนเชนิก้าเพียง 3 ก้าว เขาเปิดประตูให้เธอ ซึ่งทำให้เธอปรายตามองเขาด้วยท่าทีตื่น ๆ

เชนิก้าขยับสายกระเป๋าสตางค์ซึ่งคล้องอยู่บนไหล่ แล้วลูบมือลงไปตามแขนเสื้อแจ็คเก็ตที่สวมอยู่ “คุณกำลังจะออกไปเหมือนกันหรือ?”

“ใช่แล้ว” เขาผายมือให้เธอเดินนำออกไปก่อน จากนั้นจึงเดินตามแล้วเชยิบขึ้นไปเดินเคียงข้างเธอบนทางเท้า ชายหนุ่มรู้สึกถึงสายลมเย็นยามค่ำคืนโชยพัดผิวอ่อนระอู “จริง ๆ แล้ว การออกมาพร้อมคุณ เป็นอุบายอย่างหน้าด้าน ๆ เพื่อเดินไปส่งคุณที่รถนะ”

เธอหยุดเดินทันที พลางขมวดคิ้ว แม้จะไม่มีวีแววการปฏิเสธอยู่ในส่วนลึกของดวงตาก็ตาม “ฉันเดินไปที่รถตามลำพังได้สบาย ๆ ไม่จำเป็นต้องเดินไปเป็นเพื่อนหรอกนะ ฟิลลิป...”

“ผมก็ไม่ได้บอกว่าคุณเดินไปเองไม่ได้นี่นา” เขาตอบอย่างอ่อนโยนพยายามทำให้เธอคลายกังวล และทำให้ช่วงเวลาระหว่างกันเป็นช่วงเวลาสบาย ๆ “ผมยินดีทำเองแหละ”

ไหล่ที่ตั้งเครียดของหญิงสาวผ่อนคลายลง มุมปากเธอบิดขึ้นเล็กน้อย เหมือนกำลังจะแย้มยิ้ม แต่ดูเหมือนยังลังเล สองจิตสองใจว่าจะยอมให้เขาเดินไปเป็นเพื่อน หรือจะบอกให้เขาไสหัวไปให้พ้นดี

ฟิลลิปไม่ต้องการจะเสียโอกาสที่เพิ่งได้มา จึงเลือกใช้คำพูดชั้น ๆ กับเธอ “ถ้าจะทำให้คุณรู้สึกดีขึ้น ผมขอมอบให้คุณก็ได้ว่า ผมไม่เคยกัศหรือ”

เชนิก้าสะท้อนอย่างเห็นได้ชัด และยิ่งขยับตัวซุกเข้าไปในเสื้อแจ็คเก็ตเนื้อบางที่สวมอยู่ “อ้อหรือ ฉันจะแน่ใจได้ยังไงล่ะ”

⁴ Dr. Ruth – Ruth Westheimer Ed.D. (June 4, 1928) นักประพันธ์สตรีอเมริกัน และนักไขปัญหาเรื่องเพศสัมพันธ์ทางทีวีผู้มีชื่อเสียงเป็นที่นิยมอย่างมาก

เธอกำลังจ้องมองเขาด้วยแววตาล้อๆ มากกว่าหวาดระแวง เขารับฉายโอกาสที่เธอเปิดทางให้ “เพราะว่าถ้าผมชอบกั๊ด ตอนนี้ ผมคงกั๊ดคุณไปคำ...สองคำแล้วล่ะ” โดยไม่คิดอะไรมาก ชายหนุ่มเอื้อมมือไปขยับผมสีบลอนด์ ยาวประจำของหญิงสาว ออกจากใต้ปกเสื้อแจ็คเกต

ลมหายใจเซนิก้าสะดุดทันทีที่นิ้วของชายหนุ่มล้วงลงไปถูกผิวหนัง เวียนรอบอุ้งบริเวณต้นคอ และนิ้วโป้งของเขาเฉียดผิวอ่อนละมุนใต้แนวกราม เวลาดูเหมือนหยุดนิ่งเมื่อทั้งคู่สบตากัน การแสดงออกของเธอทำให้ฟิลลิปรู้สึก ร้อนวาบเหมือนถูกไฟไหม้ แม้จะมีผู้คนเดินผ่านทั้งคู่ไป แต่เขากลับไม่เห็นสิ่งใดนอกจากเธอ

ถึงยังงี้ นี่ก็เป็นครั้งแรกที่เขาแตะต้องเซนิก้า การสัมผัสเธอช่างให้ความรู้สึกสนิทสนมเป็นธรรมชาติและกระตุ้นความรู้สึกทั้งมวล ริมฝีปากเธอ แยกแยก จนเขารู้สึกรวบรว้ออยากจะดึงเธอเข้าสู่อ้อมแขน แล้วลตริมฝีปาก ลงหาและถือสิทธิ์ริบจูบที่เขาไม่ได้รับเมื่ออยู่ในบาร์ก่อนหน้านี้

หญิงสาวก้าวถอยหลัง รววกั๊ดรู้สึกในเจตนาของเขา ฟิลลิปทิ้งแขนลงข้างตัวโดยอัตโนมัติ แล้วกระแอมขึ้น ก่อนที่เธอจะพยายามบอกปิดเขาโด้งๆ อีกครั้ง เขาก็คว้าข้อศอกเธออย่างอ่อนโยน แล้วพาเดินตรงไปที่ลานจอดรถ ซึ่งอยู่อีกฟากถนนหน้าบาร์เมอร์ฟี “ไปกันเถอะ ผมจะเดินเป็นเพื่อนไปที่รถคุณ แล้วผมก็ไม่ยอมริบฟังคำปฏิเสธ จะนั้นไม่ต้องเปลืองแรงเถียงเลย”

เธอผ่อนคลายเป็นและเผยยิ้ม ทั้งคู่พากันเดินผ่านหน้าร้านค้าไปตามถนน จนถึงสี่แยก

“รู้มั๊ย เราอาจคิดว่าการเดินไปที่รถคุณครั้งนี้ เป็นเดทแรกที่น่ายินดี แล้วก็น่าสบายใจของเราก็ได้เนะ” ฟิลลิปเอ่ยครึ่งเล่นครึ่งจริง เขาต้องการเดทเธอด้วยวิธีไหนก็ได้ที่สามารถทำได้

เซนิก้าขู่มือสีกลงไปในกระเป๋าเสื้อแจ็คเกต แล้วมองชายหนุ่มด้วยสายตาแฝงแววรู้ทัน “อ้อ งั้นคุณก็มีจุดประสงค์อื่น นอกจากต้องการเห็นฉันไปถึงรถโดยปลอดภัยสินะ”

“ผมสาบานว่าไม่มีพิษภัยแม้แต่หน่อย” เขายกมือทำท่าสาบาน พยายามทำอะไรดีงสา “เราเดินเลยไปที่มกกาแพที่สตาร์บัค แล้วหากคุณชอบ เราคุยเรื่องดินฟ้าอากาศกันนิดหน่อยก็ได้”

หญิงสาวระเบิดเสียงหัวเราะอย่างไม่อยากเชื่อออกมา “คุยกันเรื่องดินฟ้าอากาศ จันเธอ คุณพูดจริงนะ”

ฟิลลิปยกไหล่และหลิวตาให้เธอ “ผมไม่อยากให้เดทแรกของเราดูเป็นส่วนตัวเกินไปนัก”

เธอขบริมฝีปากลางเต็มตึง ด้วยท่าทีสะท้อนใจ “ฟิลลิปคะ จันทำยังไงไม่ได้”

สัญญาณไฟจราจรสำหรับคนข้ามถนนที่สี่แยกเป็นไฟแดง ฟิลลิปจึงกดปุ่มเพื่อเปลี่ยนเป็นสัญญาณไฟขอข้ามถนน ครั้งนี้เขาไม่ตั้งใจจะยอมแพ้เธอง่ายๆ “แม้แต่ที่มกกาแพแค่ช่วยเดี๋ยวก็ได้แหละ ผมสัญญาว่าไม่มีการจับมือกัน หรือจูบกัน”

คำพูดของเขาทำให้เธอยิ้มได้อีกครั้ง แต่คำพูดต่อมาของเธอทำให้เขาหมดหวัง “ฉันเสียใจคะ แต่วันจันทร์มีสอบครั้งใหญ่ จันก็เลยจำเป็นต้องอ่านหนังสือหนักหน่อย”

“เราเดทดูหนังสือกันก็ได้” เขาเสนอแนะ “มี 2-3 อย่างที่ผมสอนได้ดีจริงๆ นะ”

“ฉันคงไม่อยากเข้าไปเกี่ยวข้องกับการสอนนั้นหรอก” เขนิกำพึมพำค่อยๆ ขณะนั้นเธอได้ยินเสียงใครบางคนเดินเข้ามาใกล้ เธอจึงเหลียวมองด้านหลังแวบหนึ่ง จากนั้นหันกลับมามองฟิลลิป “คุณไม่ยอมแพ้ ใช่มั้ยล่ะ”

บางอย่างในท่าทางเธอเปลี่ยนไปในพริบตา และตอนนี้ในดวงตาหญิงสาวมีแววกระวนกระวายปรากฏแวบหนึ่ง ประกายนั้นสะดุดความความสนใจของฟิลลิป แต่เขาไม่รู้ว่าความกระวนกระวายของเธอมาจากไหน เขาอยากปลอบใจให้เธอคลายกังวลที่เกิดขึ้นปุบปับ จึงคว้ามือเธอขึ้นมาแล้วลากปลายนิ้วชี้เบาๆ บนฝ่ามือนุ่ม “ผมจะยอมแพ้ หากคุณบอกให้ผมไสหัวไปและ

หมายความว่าตามนั้นจริงๆ”

เธอเพิ่งมองเขา จากนั้นส่ายหน้า ทำให้คลื่นผมบลอนด์สลายระบำไป
มา “วิธีของคุณนี่เกิน...”

“เกินห้ามใจ ไซ้มัยล่ะ” เขาทำให้เธอขึ้นชมด้วยรอยยิ้มล่อลวงใจ ซึ่ง
ไม่เคยพลาดการเรียกคะแนนพิเศษจากเพศตรงข้าม

ตอนนี้สัญญาณไฟสำหรับคนข้ามถนนเปลี่ยนเป็นสีเขียวแล้ว รถยนต์
ที่วิ่งบนถนนต่างพากันหยุด ทั้งคู่ก้าวลงจากขอบทางเท้า เพื่อเดินจูงมือกัน
ข้ามถนน “ฉันกำลังคิดจะพูดว่าคือด้านเหลือเกินมากกว่า”

เขาหัวเราะ “เฮ้ ผมก็ต้องมีข้อบกพร่องสัก 2-3 อย่างมั้งแหละ”

แต่เซนิก้าดูเหมือนว่าวุ่นมาก จนไม่ได้ยินคำพูดของเขา หรือชื่นชม
กับความพยายามสร้างมุขตลก เสี่ยงผีเท้าทางด้านหลังดูเหมือนจะดังใกล้เข้า
มา และคราวนี้เธอหันไปมองทางด้านหลัง ฟิลลิปเห็นเธอเกร็งตัว จากนั้นเร่ง
ฝีเท้าก้าวเดินเร็วขึ้น

ฟิลลิปรีบก้าวยาวๆ เพื่อตามให้ทันเธอ เซนิก้าไม่เพียงกระตุ้นความ
เป็นห่วง แต่เธอยังกระตุ้นสัญชาตญาณนักสืบเอกซนของเขาด้วย เขาเหลือ
กลับไปมองด้านหลังเช่นกัน และเห็นผู้ชายคนหนึ่งห่างออกไปในระยะ 10 หลา
หมอนั้นสวมเสื้อยืดแขนยาวกับกางเกงยีนส์ และสวมหมวกเบสบอล ถึงแม้แสง
ไฟในบริเวณนั้นจะสว่างพอ แต่กระบังหมวกเบสบอลทำให้เกิดเงาบดบังครึ่ง
ใบหน้าของหมอนั้น ฟิลลิปรู้สึกขนตรงท้ายทอยลุกชูด้วยความระวังตัว และ
ทุกสัญชาตญาณนักสืบในตัวเขาเตรียมพร้อมเต็มที่

ขณะที่ทั้งคู่ข้ามไปถึงถนนอีกฟาก เซนิก้าเร่งฝีเท้าจนใกล้จะเป็นวิ่ง
เหยาะๆ อยู่แล้ว เธอคงพยายามวิ่งหนีอันตรายที่เธอไม่เข้าใจ ขณะนี้เธอมีแค่
ความคิดเดียว คือดึงตัวเธอมาไว้ใกล้ๆ และทำให้แน่ใจว่าเธอรู้สึกปลอดภัย
เมื่ออยู่กับเขา ฟิลลิปไม่มีทางปล่อยให้อะไรหรือใครมาทำร้ายเธอได้

ชายหนุ่มยึดต้นแขนเซนิก้าไว้เพื่อบังคับให้เธอหยุดเดิน และแสงจาก
หลอดไฟฟ้าเหนือศีรษะ ส่องให้เห็นสีหน้าหวาดผวาของหญิงสาวอย่างเต็มที่

และเขารู้สึกว่าเธอตัวสั่นด้วยความหวาดกลัว ภายในตัวเขารู้สึกอึดอัดไม่สบายใจขึ้นมาทันที “เชนิก้า มีอะไรผิดปกติรีเปล่า”

สายตาเธอเหลือบมองข้ามไหล่เขาไปยังใครก็ตามที่กำลังเดินเข้ามาใกล้ทั้งคู่ แล้วสีหน้าเธอก็เผือดสียิ่งขึ้น “โอ้ พระเจ้า ไม่นะ” เธอพูดปนเสียงครางอย่างช่วยตนเองไม่ได้ และพยายามจะกระตุกแขนหนีจากการยึดจับของ เขา เพื่อจะเร่งหนีให้ได้

ฟิลลิปไม่ยอมปล่อยเธอ เพราะรู้ว่า หากเธอยังอยู่ในสภาพใกล้จะควบคุมตัวเองแบบนี้ เธอคงไม่ได้คิดอย่างมีเหตุผลเท่าไร และอาจจะทำให้ตัวเธอเองบาดเจ็บได้ เขาต้องการเขย่าตัวเธอให้ได้สติ แต่ไม่ต้องการทำให้เธอหวาดผวามากกว่านี้ จึงตัดสินใจพูดให้รู้สึกตัว “ให้ตายเหอะ เชนิก้า พุดกับผมสิ!” เขาคำรามด้วยน้ำเสียงต่ำๆ

“เป็นเขาอะ” เธอพูดเสียงแผ่วปนคร่ำครวญ ดวงตาเบิกโพลงด้วยความตกใจกลัว

คำพูดของเธอไม่ได้ทำให้เขาใจมากขึ้นเลย และเธอไม่ได้ให้ข้อมูลที่ เขาจะนำมาช่วยเธอได้ “เขาน่ะใครครับ”

เชนิก้าสั่นศีรษะแรงๆ และใช้สองมือคว้าเสื้อยืดชายหนุ่ม ดึงเขาเข้าไปในซุ้มเล็กๆ ของทางเข้าด้านหลังร้านค้าร้านหนึ่ง

ฟิลลิปรู้สึกมึนงงและสับสนกับการกระทำปุปบับของเชนิก้า เขาเท้าสองมือกับบานประตูเบื้องหลังหญิงสาว เพื่อไม่ให้กระแทกเข้าใส่เธอ “นี่มันเรื่องอะไรกัน” นักสืบหนุ่มพยายามหันไปมองบุคคลที่ทำให้เธอควบคุมตัวเองไม่ได้ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น แต่เธอคล้องแขนรอบลำคอเขา และขยี้ผมเขาแน่น ทำให้เขาต้องอยู่เฉยๆ

ดวงตาเธอวิงวอนให้เขาช่วยและทำตามการขอร้องของเธอ “แค่จูบฉันอะ” เธอออกคำสั่งเสียงแหบพร่า

ก่อนที่นักสืบหนุ่มจะพูดอะไรต่อไป เธอก็ประทับริมฝีปากนุ่มกับริมฝีปากกระด้างของเขาแล้ว

มีมากมายหลายครั้งที่ฟิลลิปเพื่อฝันถึงวินาทีที่ได้อยู่กับเซนิก้าแบบนี้ แต่ไม่มีสักครั้งที่ฝันว่าได้จูบเธอท่ามกลางวิกฤตการณ์ และไม่เคยมคิดเลยว่าเธอเป็นสาวที่ชอบเปิดเกมรุก เซนิก้าเสมอว่าจูบแรกของทั้งคู่จะเป็นการสำรวจกันซ้าๆ สบายๆ แต่กระตุ้นความรู้สึกและรัญจวนใจ ฝันว่าเขาจะยื่นคะยออย่างซ้่มซ้าให้ไฟสวาทของเธอผุดขึ้นมายังผิวหน้า แล้วค่อยๆ ทำให้เธอยอมจำนน

การแสดงความรักอย่างไม่ยั้งคิดครั้งนี้ กลับหวานล้ำเกินจินตนาการ พวกเขาจูบกันอย่างอ้ออึ้ง และเริ่มรุกเร้ามากขึ้น ลึกซึ้งยิ่งขึ้น และเร็ร้อนสุดขีด ทั้งยังดิบเถื่อนและคลั่งไคล้ เซนิก้ากอดรัดเขาแน่น รวากับอยากจะมุดเข้าไปในผิวกายเขา เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของตัวเขา ส่วนฟิลลิปก็กอดเรือนร่างอวบอัดแน่นขิดร่างกายสูงใหญ่อย่างอ่อนโยน ในแบบที่ร่างกายชายหนุ่มซึ่งถูกปฏิเสธความใคร่มาเนิ่นนาน จะไม่ถูกละเลยอีกต่อไป นิ้วของหญิงสาวแทรกไ้ไปตามเรือนผมสีเข้มเพื่อตรึงเขาให้อยู่ในตำแหน่งที่ดีกว่าเดิม เธอเอียงศีรษะเขา เพื่อให้เรียวปากฟิลลิปดเบียดริมฝีปากเธอมากขึ้น จนริมฝีปากของทั้งคู่ประกบกันแนบแน่น และฟิลลิปแน่ใจว่าเขาอาจทำให้ริมฝีปากเธอซอกซ้า

แต่เซนิก้าดูเหมือนไม่แคร์ คลื่นความสั่นหวังดูเหมือนจะทะลักทลายออกจากตัวเธอ เมื่อเรียวลิ้นของทั้งคู่พันตูกันอย่างบ้าคลั่ง พัวพันกันไปมารวกับกำลังร่วมรักด้วยลิ้น โดยไม่คำนึงถึงอันตรายที่เขารู้สึกว่ายังหอมล้่อมทั้งคู่อยู่ เขาลืมรสอาการหวั่นผวา และรู้สึกถึงความหวาดกลัวของเธอ แม้ขณะเธอจูบเขาอย่างเร้ารัญจวนที่สุด จนทำให้เขาบ่นปวนไปทั้งตัว ทุกครั้งที่เขาพยายามผละห่างจากเซนิก้า เธอเป็นต้องแสดงอารมณ์เร้าร้อนยิ่งกว่าเดิม ทำให้เขา

ตอบสนองด้วยความลึกซึ้งและร้อนรุ่มเช่นกัน ร่างกายและเรียวปากของทั้งคู่ต่างเสียดสีกันรุนแรงยิ่งขึ้นด้วย

ถึงฟิลลิปจะไม่ชอบให้แผ่นหลังของตนเปิดโล่งกับสิ่งใดก็ตาม ที่สร้างความตื่นกลัวให้เซนิกา แต่ในชีวิตนี้ เขาก็ไม่เคยถูกผู้หญิงยึดจับด้วยพลังและความต้องการมากขนาดนี้... แถมเป็นผู้หญิงที่ตั้งใจจะใช้เขาเปื่อยเบนความหวาดกลัวออกจากใจ หรือไม่ก็ใช้เขาเป็นโล่ปกป้องเธอจากอันตราย ชายหนุ่มสาบานจะดูแลความปลอดภัยให้เธอ แม้ในขณะที่มันหนีออกจากการเสพติด ความพออกพอใจที่มีหญิงสาวกระตือรือร้นและเต็มใจมาอยู่ในอ้อมแขนอย่างนี้

พระเจ้าช่วย จวบแบบกระวนกระวายของเธอและการสวมกอดอย่างสนิทชิดเชื้อของทั้งคู่ส่งผลให้เกิดสัญญาณขัดแย้งระหว่างสมองกับร่างกายของเขา กล้ามเนื้อของชายหนุ่มตึงเครียดและเกร็งเขม็งเพื่อเตรียมรับเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้น ทว่า เขาก็ยังแข็งขันและรวดเร็ว เมื่อความเป็นชายแข็งขึงกุดแบบหน้าท้องนูน ฟิลลิปครางเสียงต่ำพรั่นในลำคอเมื่อความต้องการผสานเข้ากับอาการตื่นเร้า และเขาต่อสู้กับสิ่งนี้ กับความต้องการเธอ แต่ก็รู้ว่าสถานการณ์ตอนนี้เป็นเรื่องผิดพลาดทั้งเพ

ดูเหมือนเวลาชั่ววินาทีผ่านไป แล้ว แม้เวลาแท้จริงจะผ่านไปเพียงไม่กี่วินาทีก็ตาม ในที่สุดฟิลลิปก็ควบคุมตนเองได้ เขาถอนริมฝีปากออกจากนั้นดึงแขนเธอจากรอบคอเขา เซนิกาครางกระซิกเมื่อสูญเสียสัมผัสแนบชิด ร่างกายเธอสั่นสะท้านอย่างควบคุมตนเองไม่ได้และหอบหายใจ เมื่อเธอเงยหน้ามองเขา ดวงตาสุกใสกลมโตมีประกายน้ำตาแห่งความสิ้นหวัง

ฟิลลิปกดสองนิ้วลงบนริมฝีปากที่ยังชุ่มฉ่ำของเซนิกา เพื่อทำให้เธอเงียบเสียง จนกว่าเขาจะรู้สึกดีขึ้นจากสถานการณ์น่าลำบากใจของทั้งคู่ “ผมจะไม่ยอมให้อะไรมาทำร้ายคุณ” เขาให้สัญญาด้วยน้ำเสียงแหบต่ำ

ทั้งที่ยังคงใช้ร่างกายของตนเองบดบังเซนิกาไว้ ฟิลลิปเบี่ยงตัวเล็กน้อย แล้วมองสำรวจไปรอบๆ ชุ่มเล็กๆ เพื่อดูว่ามีใครซุ่มคอยทั้งคู่อยู่หรือไม่

เขาเห็นเพียงคนเดินเท้าอีก 2-3 คนที่ยังเดินทอดน่องไปตามทางเท้า แต่ไม่มีผู้ชายที่สวมหมวกเบสบอล คนที่ทำให้หญิงสาววิ่งหนี

นักสืบหนุ่มเบนความสนใจกลับไปที่นี่ถ้า ต้องการรู้ว่าเธอเห็นอะไร และอะไรทำให้เธอตื่นตระหนกอย่างยิ่ง แต่ก่อนอื่นเขาต้องทำให้เธอสงบสติลงให้ได้ เขาพยายามทำให้หญิงสาวสงบใจด้วยการลูบฝ่ามือไปตามริ้วแขน "ไม่มีใครอยู่แถวนี้แล้ว เซนิกา คุณปลอดภัยเมื่ออยู่กับผม"

"ฉันคงจะไม่ปลอดภัยอีกแล้ว" น้ำเสียงเธอเจือส่ออย่างควบคุมสติไม่อยู่ จากนั้นเธอสิ้นศรัทธาอย่างดุเดือด "เขาจะไม่ไปไหนหรอกค่ะ!"

เซนิกาดันหน้าอกเขา แล้วผล็อกออกไปให้พ้นทาง การจู่โจมอย่างไม่รู้เนื้อรู้ตัว ทำให้ฟิลลิปไม่ทันระวังและเซถอยหลัง ตอนนั้นเองที่เซนิกำหนีพันการไขว่คว้าไปได้ และก่อนเขาจะหยุดยั้งเธอ หญิงสาวก็กำลังวิ่งข้ามถนนตรงไปทางร้านเมอร์ฟีแล้ว แต่สัญญาณไฟสำหรับคนข้ามถนนยังคงเป็นไฟแดงอยู่ เขาจึงตะโกนบอกให้เธอหยุด ทว่า เธอไม่ได้ยินและยังคงวิ่งหนีต่อไป

วิ่งหนีจากอะไร เขาก็ยังไม่รู้เลย

ฟิลลิปเริ่มตามเธอไป พลางสบถถึงการไร้ความสามารถในการควบคุมสถานการณ์ผิดปกติก่อนหน้านี้ รวมทั้งการกระทำวู่วามของเธอ ก่อนเขาจะไปถึงถนน ก็ได้ยินเสียงรถยนต์ที่กำลังมุ่งใกล้เข้ามาเบรกดังเอี๊ยดเพื่อหลีกเลี่ยงการชนเซนิกา แต่คนขับกำลังขับรถมาด้วยความเร็วสูงเกินกว่าที่จะเบรกได้ทัน และประจวบกับเซนิกาเองก็ไม่สนใจระวังรถด้วย

เขาเฝ้ามองด้วยความช็อก พร้อมกับตะโกนเตือนเธอด้วยเสียงแหบห้าว เมื่อรถยนต์สีน้ำตาลมาข้างหน้าเป็นทางยาว แล้วชนเซนิกาอย่างจัง ก่อนที่รถจะหยุดกะทันหัน แรงชนส่งให้หญิงสาวลอยขึ้นไป แล้วตกห่างจากจุดที่เธอถูกชน 2-3 ฟุต ผมสีทองบลอนด์ของเธอสยายยู่รอบศีรษะ แขนทั้งสองข้างวางท่ามุ่มแปดๆ และร่างกายเธอนิ่งสนิทไม่ไหวติงเหมือนไร้ชีวิต

ทั้งที่รู้สึกสมองตื้อไปหมด แต่ฟิลลิปก็ยังวิ่งจี๊ไปหาเธอ เขาตะโกนบอกผู้คนที่กำลังล่งไหลออกมาจากร้านค้าและร้านอาหารใกล้ๆ ให้โทรแจ้ง 911